

La nova convergència i Unió

La situació actual del país obliga als polítics del si a reflexionar i prendre decisions de risc per tal de validar un procés que es troba immers en un mar de dubtes i en el punt de mira de tots aquells partits anomenats unionistes. Decisions per molts mal interpretades i per altres agosarades, però del tot necessàries si volem que Catalunya pugui resoldre amb èxit el seu futur més mediat. No és que el govern es trobi en un carreró sense sortida, sinó més aviat immers en un remolí per culpa de les decisions d'un soci que no sap interpretar amb seny el Manifest Fundacional del seu propi partit, el d'Unió Democràtica de Catalunya de l'any 1931. El president Mas ha de resoldre un problema que tots albiràvem, la pregunta d'Unió, una pregunta que contradiu les tesis de CDC i de tots aquells partits, incloent-hi una immensa majoria de militants d'Unió que estan d'acord amb el dret a decidir des de la llibertat i no des de les polítiques centralistes del no pel no, tal com pensem que serà la resposta incoherent a la pregunta de les mil contradiccions que el proper dia catorze hauran de votar uns cinc mil militants d'aquest partit demòcrata cristià, la del si - no i la del no - no.

Mas ha de liderar una nova i reformada CDC, i ho ha de fer des de la regeneració nacional i la social validades des del consens polític, un consens com més ampli millor. Ha de ser valent conformant una llista que aplegui sensibilitats diferents i que avalin sense fissures el procés de la transició nacional. Si Unió vol trencar la federació i anar en solitari en les properes eleccions plebiscitàries no és un problema de CDC, és el problema d'Unió que fent aquest pas pot sofrir un càstig dolos, un reves electoral que els seus militants no es mereixen, passar a ser un partit merament testimonial. Amb discursos poc entenedors que generen més dubtes que realitats, Unió no pot viure avui de la renda del que va representar la democràcia cristiana a meitat del segle passat. Els temps no són els mateixos ni la societat de l'avui pensa el mateix que la del passat segle. Una renda avui impossible de salvaguardar i per molts motius, com podrien ser la pèrdua de pes polític i de contingut social en el món de la globalització.

Pere Manuel